

НИКОЛАЙ НИКОЛОВ МЛАДЕНОВ

Роден на 15 ноември 1969, София

Представените работи са композиционно разделени на плакати и малка графика, но това е по-скоро за лесното им систематизиране. Започвам с 29 плаката, покриващи основната тема на конкурса. Следват малко графичен дизайн за НХА, филателни издания за Български пощи и накрая няколко лога. Всички те са примери от широкия диапазон на визуалната комуникация, които всеки плакатист изучава и повече или по-малко практикува.

Започвам с плакатите не само защото те са основната част от представените от мен работи за конкурса, но и защото са основна художествена цел на специалност *Плакат и визуална комуникация*. Те са и изходна единица за голяма част от графичния дизайн и реклама изобщо. Трудно ми е да разделя работите си на отделни комплекти, така че те са подредени с идеята за разнообразие при възприемането. Това разнообразие се основава както на тоналност, техника, композиция и цвят – така и на теми и внушения. Описвайки ги, ще си позволя понякога да ги посочвам като тематична колекция, друг път части от нея ще са части от група с определен изобразителен подход.

И тъй като споменах вече разнообразието, искам да го отбележа поне още веднъж като стремеж в моята работа и поведение. Винаги съм с желанието да го търся дори и в предопределеното еднообразие, а там често се случва да намирам и еуфорията на духа. Тук искам да добавя, че този ми стремеж никога не е за сметка на идеята, на посланието, на основната цел. И понеже не правя разлика между официални и домашни дрехи, празник и делник, работа и живот – този тип разнообразие и търсенето на зависимости и неслучайности важи навсякъде за мен. Но тъй като това по-подробно съм описал в докторската си работа *Плакатното мислене – вродено или*

*придобито. От натурно вицовото до философски концептуалното чрез идейно мокрото, няма да се спирам обстойно в краткото си изложение. За плакатите си опитвам най-вече да търся нови находки, но те винаги трябва да са с ясната и чиста сила на идеи, разбираани и възприемани ако не от всички, то поне от повечето хора. Плакатът е изкуство за интелегентните, но нерядко може да накара и публика с по-малки възможности да се почувства така, че да се издигне в собствените си очи. В представените работи ясно се откроява една група от сготвени фотоплакати, които не са обособени в отделна колекция, а както споменах, ги обединява само подходът. Тези наречени от мен *Консумирани плакати* са подкрепени и с по-подробна обосновка в статията ми за списание *Изкуство и критика* на НХА. Ще цитирам началото, за да не преразказвам: *Повод да напиша тези редове бе желанието ми да си изясня една тенденция в моята работа. През последните пет години забелязах, че голяма част от плакатите, които по един или друг повод правя, са свързани с питателност, присъща на героите на Рабле. Не знам дали това се дължи на моя стремеж към уют и спокойствие, които ми вдъхват храната и напитките, или е точната рецепта плакатът да се консумира с лекота и удоволствие от публиката, имаща същите естествени нужди...**

От Колекция на подхода ви представям: *Декамерон* (21), *Насилие* (25), *Добро утро любов* (28), *Ревизор* (33), *Wimbledon* (38), *Дон Жуан* (44), *Сицилианска вечеря* (47). Няма да ги анализирам поотделно, защото би се превърнало в автоанализ, но ще си позволя да доизясня подхода с края на статията си:

...Естествено, не искам да абсолютизирам фотографския, още по-малко гастрономичния подход. В бъдеще все повече ще стават модерни и търсени рисуваният уникат, музикалното изпълнение на живо, биохраните, селският туризъм с подобните му схеми и т. н. Но твърдя, че показаните

тук изображения не можеха да бъдат нарисувани по един или друг начин просто защото 90 % от идеята и въздействието им нямаше да ги има. Когато авторът измисля плакат, той преценява дали идеята да се изобрази с някои художнически средства, или да се фотографира. Но има и много автори или периоди в тяхната работа, когато измислянето е подчинено и синхронизирано с подхода. Т. е. рисуваните са от самото начало измислени и по един или друг начин рисувани, фотографирани са от самото начало измислени и фотографирани, монтирани, конструирани и т.н. С тези уточнения искам още веднъж да разколебая поне за малко инертните представи, че плакатът е двуизмерно и чисто рисувателно изкуство и с това да подтикна младите автори към по-голям диапазон в измеренията и подходите, подчинени единствено и само идейно на законите в плаката и на плакатните ценности.

А фотогастрономичният плакат и без да е комерсиален, може в буквалния смисъл да ви изхрани и аз лично съм си наложил две правила в създаването му: да няма вторична намеса в заснетото, а заснеманото да бъде консумирано поне от автора си или и тесен кръг ценители (неговите гости).

Ще дам примери и за фотоплакати, които не са с този хранителен подход: *Полковникът птица* (30) и *Калиакра рок фест* (42), но са предварително изградени, моделирани, заснети и допълнително обработени обекти.

Друга група (колекция) са тематичните работи, правени за проекта *Каравана на десетте думи*, които са разнообразни като подход и техника.

От тях представям: *Троянски кон* (23), *Подвижен* (24) и *Насилие* (25).

От колекция *Право и справедливост*: *Невидим* (31) и *Тъмни отношения* (32).

Три плаката от серията *Габровски котки* – (34), (35) и (36).

По два плаката от *Градът – Напряко* (28) и *Villeinage* (48) и от *По Марк Твен* – (26) и (27).

Някои от останалите серии представям с по един плакат: от *Terras gauda* – (41); от *Екология – Via Mortis* – (39) и накрая *Привличане* (40), който е от поредицата *Естествени плакати* (Иван Газдов). Това са група работи с определен подход. От една страна, доближаващ се до *Консумирани плакати* по своите условности: да не докосваме регистрираното от фотообектива, и от друга страна, диаметрално противоположни по своята постановка. Едните измислени и режисирани преди фотоакта, а другите – плод на изострената чувствителност и внимание на човека с на пръв поглед нерационални и безплодни занимания. Наблюдателност не само вродена, но и възпитана чрез обучение и практика, далеч от сетивата на рационалния човек. По друг начин казано – гледки, видени, но обикновено нерегистрирани, както думите, които са само чути.

Към тези серии представям и няколко плаката, правени за самостоятелни проекти, изложби или просто така: *Моноспектакъл* (20), *Миграция* (29), *Мухоловката* (37), *Wimbledon* (38), *Шинел* (43), *Светло* (45), *Стъпки по пясъка* (46), *Сицилианска вечеря* (47).

Извън фотографските повечето от останалите работи са с графичен и знаков подход, чистота на формите, без допълнителен разкош, който много често разсейва и намалява силата на идеята, макар да радва окото. В крайна сметка понякога е и въпрос на вкус (различен от гастрономическия), важни са естетиката, идеята и искреността с непрестанния стремеж към тях. В края на портфолиото представям други произведения на графичния дизайн и малката графика, които вече споменах и тематично съм описал на всяка страница. Основно това са пощенски марки, пликове и печати. Малка част от работата ми за НХА, както и няколко лога.

Накрая бих искал да отбележа, че през моя шестнайсетгодишен професионален стаж като преподавател в НХА винаги съм прилагал собствения опит, лични наблюдения и стремежи в работата си със студентите. Смея да твърдя, че тези ми преподавателски действия са били

без капка егоизъм, дължащи се не толкова на моята безкористност, а на осъзнатата безкрайност и неизчерпаемост на това, което някои наричат изкуство. Наред с класическия подход на знаковост и графични стойности в плаката и визуалната комуникация съм експериментирал и със задачи от моя авторски диапазон, включително и задачи по писане на текст, нещо, което и всички мои колеги в катедрата практикуват и смятат за важно в преподаването си. По подобен начин стои и въпросът с вербалното общуване по време на час и извън това. Общуване, различно от недостъпния и мрачен или неопознаваем гений преподавател, чийто образ се е запечатал в съзнанието на обществото. Общуване, което дава допълнителни бонуси в обучението, когато носи белега на опита и мярката. За това си представяне не прилагам текстове, както в хабилитационния си труд за доцент, тъй като в изминалия период съм публикувал и представил достатъчно статии, анализи и рецензии, които са публично достъпни и упоменати тук. А относно вербалното общуване се надявам четящите и разглеждащите това малко книжно тяло да пообщуват с мен в определен за целта ден.

И накрая в заключение и в допълнение на думите си искам да изтъкна, че преподавателската ми роля е била винаги със стремеж за онова разнообразие, което в началото споменах, и никога с производството на прототипни последователи на преподавателя си, което е и верую на нашата съвременна катедра.